

forandrede ved den nye Lov, som vi nu have under Behandling. — Jeg tillod mig igaar at yttre en beffeden Tvivl om, at det forelagte Lovudkast om Kjøbstadernes communale Forhold vilde blive behandlet saa betimeligt, at der var Udset til, at det kunde blive til Lov samtidigt med dette Lovudkast, og jeg troer, at denne Tvivl vistnok var berettiget; thi see vi hen til, at vi nu sidde her paa 7de Maaned af Samlingen, og at dette Lovudkast endnu ikke har været til 3die Behandling i det andet Thing, troer jeg, at der vistnok kan være Tvivl om, hvorvidt det vil komme ud som Lov i denne Samling. Det gjorde mig især ondt at høre, at den høitærede Minister tybede hen paa, ja endog saa selv lagde sit Lod i Bægtstaaalen for, at heller ikke denne Lov burde komme til Behandling i et Udvalg her. Jeg maa herved henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der dog er en Forskjel mellem disse to Communalløve, idet den Lov, vi idag behandle, omhandler Forhold, som ere det overveiende Fleertal af Medlemmer velbekjendte; det er Forhold, som de, saa at sige, daglig slyse med i deres Hjem, og det er derfor intet Under, at Lovudkastet har faaet en saadan Form, som tilfredsstiller idetmindste Majoriteten af Repræsentanterne for Landbostanden, og at disse altsaa meget ønske, at Loven kommer ud i den Form, som den synes her at ville faae. Ganske anderledes forholder det sig med Hensyn til det andet Lovudkast. Jeg skal ikke her nærmere indlade mig herpaa, men blot bemærke, at der i begge Thing kun findes meget faa Medlemmer, som kende de Forhold, som dette Udcast angaaer, og endnu færre, som daglig slyse dermed, og jeg skal derfor ogsaa meget ønske, at dette Lovudkast maatte komme til Behandling i et Udvalg. Den høitærede Indenrigsminister meente, at den i § 19 opstillede Tid til Afregningens Foretagelse var lang nok. Jeg har rigtignok den modsatte Anskuelse; jeg troer ikke, at det vil være let at tilendebringe denne Afregning saa hurtigt, men finder Thinget, at det vil kunne lade sig gjøre, saa har jeg naturligtvis Intet imod, at Bestemmelsen bliver staaende, og jeg skal ikke stille noget Forslag i saa Henseende. — Den høitærede Ministers Bemærkning til mine Uttringer angaaende § 14

og § 48 berøede vistnok paa en Misforstaaelse, idet jeg her udtrykkelig fremhævede, at jeg maatte ansee det for ønskeligt, at Sogneraadene allesammen have en Vedtægt, og med Hensyn til § 48 talte jeg netop om Forholdet mellem Herrederne i de forskjellige Amtsraads-kredse. — Med Hensyn til § 55 havde jeg derimod rigtignok ikke troet, at den Bestemmelse, som der er sat ind, ogsaa skulde gjælde Kjøbstaderne; jeg havde ikke ventet, at Kjøbstadernes Communalbestyrelser skulde opføre Bestemmelser, som angaae Kjøbstaderne, i den her foreliggende Landcommunallov, jeg havde ikke ventet, at den høitærede Minister og Thinget vilde vedtage, at den Bestemmelse, som staaer i § 22 om, at Amtsraadet skal kunne afgjøre Stridigheder, som opstaae mellem 2 Communer, ogsaa skulde finde Anvendelse paa Kjøbstadcommunerne. Dersom jeg imidlertid opfattede den høitærede Ministers Uttringer rigtigt, sagde han, at det netop var Meningen, hvilket rigtignok ikke kan Andet end forandre mig; men skal det det saa være, maae Kjøbstaderne jo finde sig deri.

Indenrigsministeren:

Jeg maa først henvende mig til det ærede Medlem, som nu havde Ordet, og gjøre ham opmærksom paa, at han ikke maa have læst Bestemmelsen i § 22 rigtig, siden han kan udtale en Formodning om, at Amtsraadet kunde komme til at paa kjende Sager, som angaae Kjøbstaderne. Der staaer nemlig i § 22, at naar Communerne ikke ligge i samme Amtsraadskreds, afgjør Indenrigsministeren Spørgsmaal mellem Communerne om en Persons Stattepligt, og Kjøbstaderne ligge jo ikke i nogen Amtsraadskreds. — Der er fremkommet saa mange Bemærkninger i Anledning af enkelte Bestemmelser i Udcastet, at jeg frygter for, at jeg let vil kunne glemme nogle af dem, hvis jeg ikke strax knytter mine Bemærkninger til dem. Jeg skal først udtale til den ærede 3die Landsthingsmand for 2den Kreds (Tbalbiger), at den Udbring, som han ønsker i § 49, at Amtsraadet ogsaa uden Ministersens Samtykke skulde kunne bestemme, om $\frac{1}{3}$ af Bidraget til Amtsrepartitionsfonden skal lignedes paa Communerne istedetfor umiddelbart paa Amtsraadskredsens Hartkorn, har jeg Intet